

Kulturcentre, og at den bliver dygtiggjort til ogsaa herhjemme at følge med paa sit Fags Omraade, og noget bedre Middel hertil end at understøtte de unge Haandværkere til et eller flere Aars Ophold i Udlandet, synes jeg neppe kan tænkes. Jeg ved ogsaa, at den højtærede Minister har lovet at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse, men jeg vil rette en indstændig Anmodning til den højtærede Minister om, at denne Overvejelse ikke maa udsættes længere end til næste Aar, thi Anmodningerne fra de unge Haandværkere ere — heldigvis tør jeg nok sige — i stadig og stærk Stigning. Naar vi komme med saadanne Henstillinger, er det rigtignok alt sammen ud af Lommen, det er Penge, der skal til det alt sammen, og vi have jo hørt, at der er fremkommet Opfordringer til at udvise Sparsommelighed, og at vi nu skulle sætte Tæring efter Næring; det kunde da synes ubeskedent at komme med slige Henstillinger, men jeg synes, det er en Henstilling, der i og for sig har stor Betydning, og som jeg ikke synes, jeg kan andet end fremkomme med her.

Samtidig vil jeg gerne have Lov til — uanset hvad det ærede Medlem for 10de Kreds (Frijs) sagde, at det var mindre heldigt at pege paa ny Skatter og omtale noget, der skulde komme, fordi Befolkningen saa vilde blive ængstelig — at udtale, at det tværtimod forekommer mig, at det er betimeligt, at man peger paa ny Skatteobjekter og slaar til Lyd for, at Skatteobjekter, som andre Lande benytte fuldt ud, ogsaa tages i Brug herhjemme. Naar vi nu faa en i sig selv hvilende Skattereform, som den højtærede Minister sagde, altsaa en Skattereform, som ikke giver Kommunerne noget nævneværdigt Tilskud eller nogen nævneværdig Lettelse, og naar vi vide, hvorledes Kommunernes, ikke mindst Købstadkommunernes Udgifter i stedse stigende Grad tynde paa Befolkningen, saa forekommer det mig, at vi, der betragte os som Repræsentanter for Befolkningen i sin Almindelighed, men særlig for Købstadbefolkningen, heller ikke kunne undlade at pege paa, at de Udgifter, der ere i stadig Stigning — Fattigudgifterne, Udgifterne til Alderdomsunderstøttelse og alle de sociale Reformers, som i de senere Aar ere komne frem — til Dels kunne fordrø nogen Dækning af Statskassen. Og hvad er saa naturligere end at gaa til en Spiritusbeskatning, som jeg allerede tilod mig at pege paa, da vi talte om Alderdoms- og Invaliditetsforsørgelseslovforlaget. Jeg tror, det er rigtigt, at vi slaa

til Lyd for det Spørgsmaal paa Rigsdagen, og jeg tænker, at den Tanke breder sig i Befolkningen, at „den fattige Mands Snaps“ er ikke saa hellig, at vi ikke tør røre ved den, naar vi samtidig røre ved den rige Mands Vin, og at i det hele taget en Spiritusbeskatning, der giver noget klækkeligt i Kassen, er noget, vi først og fremmest maa have for at opnaa Balance i Statskassen, og for at vi samtidig kunne fremme de Formaal, som kræve stadig stigende Udgifter, og dog tillige kunne støtte Kommunerne, saaledes at det bliver en virkelig Støtte, de faa, og ikke blot en Tagen af den ene Lomme og Læggen over i den anden. Naar jeg siger dette, saa er det, fordi jeg tror, at Befolkningen i sin Helhed er forberedt paa, at en Spiritusbeskatning maa komme, og at store Dele af Befolkningen ønske den for at kunne imødekomme de Krav, der stilles. Vi have jo set, at vore Nabolande, f. Eks. Sverige, ikke have været bange for at tage denne Sag op, og jeg slaar til Lyd for den, fordi jeg mener, at det er det, der for den højtærede Regering maa ligge nærmest. Jeg tror heller ikke, den højtærede Regering skal være bange for at tage denne Sag op. Jeg tror, at selv paa Valgtribunerne i de kommende Dage vil der lyde Krav i den Henseende.

Formanden: Jeg bemærker, at Landbrugsministeren har bedt undskyldte, at han ved Forretninger andetsteds er forhindret fra at være til Stede ved Tingets Møde i Dag.

Udenrigsministeren (Deuntzer): Jeg har kun bedt om Ordet for ganske kort at svare paa en Bemærkning, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt) fremsatte med Hensyn til en Anmærkning paa Udenrigsministeriets Budget, der gaar ud paa at bevilge en Sum af 3,000 Kr. til Besørgelse af diplomatiske og konsulære Forretninger i Italien, saa længe Gesandtskabet i Rom er ubesat. Det ærede Medlems Bemærkninger herom hero paa en Fejltagelse, idet man hverken af denne Anmærkning kan læse et Ønske om at ophæve Gesandtskabsposten i Italien, eller, som det ærede Medlem ogsaa udtrykte sig, ud af denne Anmærkning kan se, at denne Gesandtskabspost allerede er hævet. Jeg skal gerne tilføje, at Anmærkningen har sin Oprindelse i et Ønske, som jeg for mit Vedkommende nærer om at forsøge, om det skulde være muligt i visse Henseender, i administrative Henseender, at